

Analiza zagospodarowania terenu a studium w postępowaniu hałasowym - wyrok NSA

Kategoria: Zarządzanie Przestrzenią

Opublikowano: czwartek, 07, grudnia 2023 11:26

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśłony: 1002

Przepis art. 115 ustawy - Prawo ochrony środowiska jednoznacznie określa, że w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oceny, do jakiego rodzaju terenu należą analizowane tereny właściwe organy dokonują na podstawie ich faktycznego zagospodarowania i wykorzystywania.

Organ nie może oprzeć się jedynie na zapisach studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy w tym zakresie gdyż ustawodawca nie przewidział przypadku, w którym studium byłoby podstawą oceny do jakiego rodzaju terenów należy analizowany teren w postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Do powyższych wniosków doszedł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 14 listopada 2023 r. III OSK 2919/21.

NSA wskazał, że aby prawidłowo ustalić w rozumieniu art. 115 faktyczne zagospodarowanie i wykorzystywanie terenów sąsiednich dla zakładu, zadaniem organów jest w pierwszej kolejności ustalenie obszaru objętego ochroną akustyczną. Tymczasem w kontrolowanej przez NSA sprawie organy obu instancji w ogóle nie wyznaczyły - a w każdym razie nie wynika to z akt sprawy - obszaru analizowanego. Ogólnikowo posługiwały się pojęciem przedmiotowego obszaru jako: "teren zabudowy usługowo-mieszkaniowej", nie precyzując konkretnie, o jaki obszar chodzi. Organy nie wskazały granic analizowanego obszaru, ani poprzez wymienienie numerów działek, które on obejmuje, ani w inny sposób (np. poprzez wskazanie ulic lub dróg zamykających ten obszar). Tym samym organy nie spełniły ciążącego na nich obowiązku wyznaczenia obszaru analizowanego i dokonania oceny, jaki rodzaj terenu przeważa na tym obszarze. Dokonanie oceny, jaki rodzaj terenu przeważa na danym obszarze w rozumieniu art. 115 POŚ dotyczy tylko obszaru, który podlega ochronie przed hałasem. Logicznym i niezbędnym jest więc, jak podkreślił NSA wyznaczenie granic takiego obszaru. Dopiero bowiem zakreszenie granic takiego obszaru daje możliwość dokonania oceny, czy występują na nim tereny określone w art. 113 ust. 2 POŚ, względnie jaki jest przeważający rodzaj terenu w rozumieniu art. 114 POŚ. Brak określenia granic tego obszaru powoduje, że nie można prawidłowo ustalić jakie tereny na nim występują i jakie tereny na nim przeważają.

Źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl